

Αρχιεπίσκοπος Βασίλειος Βρυξελλών και Βελγίου (1900 - 22 Σεπτεμβρίου 1985)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

[Archiepiskopos Vrixelon Vasios.](#)

Ο κατά κόσμον Βσέβολοδ Κριβοσέιν γεννήθηκε στην Πετρούπολη το 1900. Ο πατέρας του διετέλεσε υπουργός και αντιπρόεδρος της ρωσικής κυβέρνησης. Σπούδασε φιλολογία στα πανεπιστήμια Πετρούπολεως και Μόσχας. Κατά τη στρατιωτική του θητεία έπαθε κρυ-οπαγήματα. Αναχώρησε για το εξωτερικό το 1920 κι επισκέφθηκε την Αίγυπτο, την Κωνσταντινούπολη και το Παρίσι. Συνέχισε τις φιλοσοφικές σπουδές του στη Σορβόνη και στο Μόναχο. Έμαθε καλά ελληνικά και ασχολήθηκε με τη μελέτη των Πατέρων της Εκκλησίας.

Το φθινόπωρο του 1925 ήλ-θε στο Άγιον Όρος. Εισήλθε στην ιερά μονή Αγίου Παντελεήμονος, όπου εκάρη μονα-χός το 1927. Συνδέθηκε πνευ-ματικά με τον όσιο Σιλουανό (+1938) και τον βιογράφο του Γέροντα Σωφρόνιο (+1993).

Διακόνησε τη μονή του επί πολλά έτη σε διάφορες θέσεις.

Ως γραμματέας και μέλος της Γεροντικής Συνάξεως, ως αντιπρόσωπος αυτής και επιστάτης της Ιεράς Κοινότητας.

Το 1941 ορίζεται μέλος ιεροκοινοτικής επιτροπής προς σύ-νταξη επιστολής προς τον Α. Χίτλερ, την οποία μεταφράζει στα γερμανικά, για την προστασία του Αγίου Όρους από τα γερμανι-κά στρατεύματα κατοχής. Η επιστολή αυτή εκπλήρωσε τον σκοπό της, γιατί το Άγιον Όρος δεν έπαθε τίποτε, με εντολή του Χίτλερ από τον

γερμανικό στρατό. Υπήρξε και μέλος της δεκαεξαμελούς επιτροπής του Καταστατικού Χάρτου του Αγίου Όρους, τον οποίο όμως δεν υπόγραψε τελικά, λόγω των τάσεων των Σλάβων για διεθνοποίηση του Αγίου Όρους.

Κατά την εικοσιπεντάχρονη παραμονή του στο Άγιον Όρος δεν ασχολήθηκε μόνο με διοικητικά θέματα, ούτε απορροφήθηκε από αυτά. Προσευχήθηκε και μελέτησε πολύ. Καρπός των μελετών του είναι η πρώτη σημαντική θεολογική του μελέτη: Η ασκητική και δογματική διδασκαλία του Αγίου Γρηγορίου Παλαμά. Αγάπησε ιδιαίτερα τους Έλληνες Πατέρες και κατέστη εξαίρετος παλαμιστής και συμεωνιστής. Μιλούσε άριστα ρωσικά, γερμανικά και ελληνικά.

Το 1951 με ευλογία της μονής του αναχώρησε για την Οξφόρδη. Υπήρξε συντάκτης του σπουδαίου Λεξικού των Ελλήνων Πατέρων. Επί μία δωδεκαετία μελέτησε πολλά χειρόγραφα διαφόρων βιβλιο-θηκών των έργων του αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, τα οποία έφερε στο φως της τυπογραφίας. Το 1951 χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος από τον επίσκοπο Δαλματίας Πέτρο. Το 1959 χειροτονήθηκε βοηθός επίσκοπος Βολοκολάμσκ στο Λονδίνο από τον αρχιεπίσκοπο Νικόλαο (+1961) και τον επίσκοπο Αντώνιο (+2003) με έδρα το Παρίσι. Το 1960 τοποθετήθηκε αρχιεπίσκοπος Βρυξελλών.

Ανέπτυξε πλούσιο συγγραφικό έργο, στο οποίο διακρίνεται η βαθιά γνώση του των αγιοπατερικών πηγών, η παραδοσιακή θεολογική του σκέψη και τα σύγχρονα ποιμαντικά προβλήματα. Το 1952 έγραψε για το Άγιον Όρος και την πνευματική ζωή στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Ο αρχιεπίσκοπος Βασίλειος δεν λησμόνησε ποτέ το Άγιον Όρος. Σε όλη του τη ζωή έγραφε, μελετούσε και προσευχόταν.

Κατά τον Κ. Καβαρνό, «η εμφάνισις των Γαβριήλ (+1983), Θεοκλή-του (+2006) και Κριβοσείν (+1985) δεικνύει μίαν σημαντική αναβίωσιν του Ορθοδόξου μυστικισμού εις το Άγιον Όρος κατά τον 20όν αιώνα. Το μεγάλο ενδιαφέρον των διά τον μυστικισμόν είναι φανερόν εκ του θαυμασμού των διά μυστικούς θεολόγους, όπως οι Συμεών ο Νέος Θεολόγος, Γρηγόριος ο Παλαμάς και Νικόδημος ο Αγιορείτης».

Ανεπαύθη εν Κυρίω ως αρχιεπίσκοπος Βρυξελλών και Βελγίου στις 22.9.1985 στο Λένινγκραντ.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Δ. Λ. Σταθόπουλου, Κριβοσείν Βασίλειος, Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια, τ. 7, Αθήναι 1965, στ. 1032-1034. Δ. Γ. Τσάμη, Άγιον Όρος, Προσέγγιση στην πρό-σφατη ιστορία του, Θεσσαλονίκη 1990, σσ. 22-25. Κ. Π. Καβαρνού, Το Άγιον

Όρος, Αθήναι 2000. σσ. 41-42.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Γ΄ - 1984-2000, σελ. 1129-1132, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.